

P-602 Văd, Doamne, chipul Tău de Creator

1..Văd, Doam - ne, chi - pul Tău de Cre - a - tor În soa - re sus, în ste - le și în
nori,
Dar chi - pul Tău și o - mul l-a pur - tat, În vre - meacând e - ra ne - vi - no -
vat;
Căci du - pă chi - pul Tău Tu l-ai cre - at, Să fi - e sfânt și bi - ne - cu - vân -
tat.
O - mu - le nu în - tîm - pla - rea Ți-a dat chi - pul mi - nu -
nat Dum - ne - zeu cu în - du - ra - rea El te-a bi - ne - cu - vân - tat. O - mu - cu - vân - tat.

1 Văd, Doamne, chipul Tău de Creator
În soare sus, în stele și în nori,
Dar chipul Tău și omul l-a purtat,
În vremea când era nevinovat;
Căci după chipul Tău Tu l-ai creat,
Să fie sfânt și binecuvântat.

Refren:

[: Omule nu întâmplarea
Ți-a dat chipul minunat.
Dumnezeu cu îndurarea
El te-a binecuvântat. :]

2 Văd, Doamne, chipul Tău de Creator
Și-n văi adânci și-n vârful munților,
Și-n piatra care scapără scânteii,
Și în parfumul florilor de tei;
În fagurul ce picură din nou,
Căci le-ai creat pe toate pentru noi.

3 Văd mâna Ta în fiecare zi,
În răsărit și-n marele apus,
În stropul cel de rouă cristalin.
Și-n norii care plini de apă vin;
Să cadă peste lutul frământat,
Să crească rodul binecuvântat.

4 Văd, Doamne, chipul Tău de Creator,
Prin Duhul Sfânt cu dar de vindecări,
Tu locuiești în cerul strălucit,
Dar vii și lângă omul umilit,
Ca să-l ridici din umilința lui
Și-n carul mântuirii să îl pui.